



Mindehallen på Hærens Officersskole



Hærens Officersskoles Fond
Forsvarsakademiet





Mindehallen

på Hærens Officersskole Frederiksberg Slot

Personalia for tidligere elever, kadetter og tilknyttet personel
faldet under besættelsen eller i international mission

Mindehallen på Hærens Officersskole

2. udgave, 1. oplag

© Hærens Officersskoles Fond

Udgivet af Hærens Officersskoles Fond & Forsvarsakademiet

Alle rettigheder forbeholdes. Mekanisk, fotografisk eller anden gengivelse af eller kopiering fra denne bog eller dele heraf er kun tilladt i overensstemmelse med aftaler mellem Forsvaret og Copy-Dan. Enhver anden udnyttelse uden Hærens Officersskoles Fonds skriftlige samtykke er forbudt i følge gældende lov om ophavsret.

Redaktør og sætter: Kaptajn Siems C. Siemssen

Ansvarshavende redaktør: Oberst Nicolas T. Veicherts

København 2019

Trykkeri: Rosendahls A/S

ISBN: 978-87-7147-260-8

Hærens Officersskole
2019



Hendes Majestæt Dronningen lægger tre krans i Mindehallen i forbindelse med markeringen af 150 året for oprettelsen af Hærens Officersskoles i 1868. Foto: Forsvaret (2018).



Forord

Mindehallen på Frederiksberg Slot er en hyldest til og et minde om de 31 officerer, kadetter og ansatte, der er faldet for Danmark siden 1940, og som enten er uddannet på Hærens Officersskole eller gjorde tjeneste på skolen.

Med denne 2. udgave af bogen optages major Anders Stæhr Storrud, kaptajn Christian Jørgen Grundt Damholt og premierløjtnant Jonas Peter Pløger i bogen.

Kammeraterne på de tre tavler i Mindehallen faldt under vidt forskellige vilkår: Langt hovedparten er modstandsfolk, der døde i kampen mod overmagten, blandt andet i allieret tjeneste, som kurerer på Øresund, ved målrettede aflivninger, i koncentrationslejre eller under bombardementet af Shellhuset. Officererne Storrud, Damholt og Pløger fandt alle døden i Helmand i spidsen for deres enhed, som henholdsvis kompagnichef, CIMIC-officer og delingsfører. Fælles for alle 31 er modet til at gå forrest.

Ved indvielsen af Mindehallen i 1947 rundede skolechefen, oberst V. L. Hvalkof sin tale af med ordene: „Fra i dag er dette ikke mere en forstue, men en mindehal. Vi færdes i den i stilhed og ærbødighed.”

I 2022 passerer vi stadig dette uundgåelige knudepunkt på Frederiksberg Slot med respekt. Hver især stopper vi nu og da op og dvæler ved vore kammeraters navne, og vi mindes dem med krans og blomster på skolens særlige dage. I 2019 komplementerede vi Mindehallen gennem ophængning af de faldnes portrætter i det nærmeste gemak mod øst, sådan at deres offer står endnu stærkere; særligt når man ser deres ansigter og tænker: du turde! Samtidig omdøbes gemakket til ”Korpsånden”.

Mindehallen er som knudepunkt et af de travleste steder på Hærens Officersskole med en livlig trafik af kadetter, elever, stab og lærere på vej til ny viden og læring – og jævnligt også på vej til fest i slottets gemakker. Derfor er det også i orden, at roen i Mindehallen en gang imellem brydes af højlydte samtaler, fnis og livsglæde; så længe der kun skal et enkelt „giv agt” til at føre os tilbage til mindet og respekten, når det er nødvendigt.

Når denne ro fra tid til anden indfinder sig, forventer jeg, at bogens historier om vore faldne kammerater fortsat kan være et vidnesbyrd om, at officerskorpset i Hæren – sammen med resten af Hæren og Forsvaret – løser en helt særligt betydningsfuld og til tider farlig opgave. Det skal vi leve op til. Det skal vi være stolte af.

For vore 31 kammerater blev opgaven fatal. De faldt for, at vi andre kan leve.

Nicolas Teodors Veicherts, oberst
Chef for Hærens Officersskole



Indholdsfortegnelse

Forord	i
Indholdsfortegnelse	iii
Mindetavlerne	iv-v

<u>De faldne i kronologisk rækkefølge</u>	
Kaptajnløjtnant Sigurd Snerding	7
Premierløjtnant Poul Arne Hansen-Nord	7
Kaptajn Christian Løbner Wesenberg	7
Kaptajn Gustav Blom Mackeprang	8
Løjtnant Jørgen Østergaard	8
Løjtnant Svend Aage Larsen	8
Oberst Svend Bartholin Paludan-Møller	9
Premierløjtnant Frode Jens Dehn-Jensen	10
Ritmester Aage Moos Hansen Møller	10
Kaptajn Roar Ploug	10
Officiant Christian Fries	11
Kaptajn Carl Aage Ingvarsen	11
Kaptajn Aage August Agersted	11
Kaptajn Jørgen Martens	12
Premierløjtnant Arthur Nielsen	12
Kaptajn Erik Christian Emanuel Holst	12
Kaptajn Tage Fox Maule	13
Premierløjtnant Alfred Rasmussen Friis	13
Kaptajn Carl Julius Valdemar Berg	13
Premierløjtnant Helmuth Bartholdy Jensen	14
Kaptajn Peder Valdemar Tøger Ahnfeldt-Møllerup	14
Kaptajn Ole Stang	14
Premierløjtnant Karl baron Wedell-Wedellsborg	15
Kaptajnløjtnant Frits Camillo Hermann Jørgensen	15
Sekondløjtnant Lennart greve Ahlefeldt-Laurvigen Lehn	15
Premierløjtnant Erik Bennike	16
Sergent Arne Ib Gottlieb Hansen	17
Oberst Poul Riis Lassen	17
Major Anders Stæhr Storrud	18
Kaptajn Christian Jørgen Grundt Damholt	19
Premierløjtnant Jonas Peter Pløger	20
 Begravelsespladser	 21
Efterskrift	22





Kaptajnløjtnant
Sigurd Snerding

f. 20.12.1909 Viborg
† 29.8.1943 Gothersgade Kaserne

Gift 1939: Olive Fortuna Piscatory, f.
Vicomtesse de Vaufreland

Student fra Viborg Katedralskole. Rekrut ved Livgarden i 1929, derefter Fodfolkets Kornetskole og Hærens Officersskole i 1933-1934. Premierløjtnant i 1934 og kaptajn løjtnant i 1940. Stod i hele sin tjenestetid ved Livgarden.

Om morgenen den 29.8.1943 angreb tyskerne Livgardens Kaserne, hvor Chefen for Livgarden, oberst Schwarz-Nielsen, og adjudant Snerding boede. Umiddelbart før angrebet kom Snerding op i chefens lejlighed for at melde, at tyskerne angreb Holmen. Samtidig lød et kraftigt brag, tyskerne sprængte sig ind, og Snerding løb afsted, før obersten kunne have stoppet ham. Fra toppen af trappen møder han med intendant Bratved tyskerne, som også åbnede ild. Snerding rammes her af et dræbende skud i brystet. Kort efter konstaterede regimentschefen, at kasernen var under angreb, og ikke udsat for sabotage, hvorfor han standsede kampen ifølge sin instruks.



Premierløjtnant **Poul Arne Hansen-Nord**

f. 7.3.1916 Ringsted
† 29.8.1943 Næstved Kaserne

Rekrut i Gardehusarregimentet i 1935, udnævnt til sekondløjtnant den 2.9.1939 ved beredskabsstyrkens indkaldelse, og den 1.11.1941 til premierløjtnant ved Gardehusarregimentet.

Tyskerne angreb Næstved den 29.8.1943 om morgenen. Hansen-Nord havde kommandoen over kasernens østre hovedindgang og en rekylgeværgruppe, som var anbragt ved gymnastikhuset til støtte for posten. Det regnede og var meget mørkt. Rekylgeværgruppen frøs og havde derfor tilladelse til at bevæge sig. Mens gruppen var ca. 10 m fra posten, og ret langt fra sin standplads, anråbtes nogle skikkelser i buskadset ca. 30 m øst for posten, som besvarede med en maskingeværsalve. Hansen-Nord svarede igen med sin maskinpistol og skabte dermed forudsætning for, at rekylgeværgruppen kunne komme i stilling. Den selvopofrende indsats kostede ham livet den samme dag, ramt af 7 skud.



Kaptajn **Christian Løbner Wesenberg**

f. 20.7.1895 København
† 29.8.1943 Nyborg

Gift 1928: Annemarie Juel-Christensen

Rekrut i Aalborg i 1915, herefter Fodfolkets Kornetskole og Hærens Officersskole i 1918-1921. Udnævnt premierløjtnant i 1921, kaptajnløjtnant i 1932 og kaptajn i 1937.

Den 29.8.1943 kl. 4 angreb tyskerne 3. Regiments hovedkvarter på kurstedet „Hermon” på Nyborg Strand. Kompagnichef Wesenberg ankom på bataljonskontoret på 1. sal i hovedfløjen og tog del i kampen. Denne blev kort, da regimentschef, oberst E. C. Wølck, i overensstemmelse med sin instruktion gav ordre til at indstille kampen. Af sin bataljonschef, oberstløjtnant C. E. Thiede, fik Wesenberg ordre på at iværksætte standsningen i Klosterfløjen på kurstedet. På vejen derover gik han ned ad en trappe, som en tysk soldat samtidig sprængte. Den styrtede sammen, og Wesenberg blev slået bevidstløs og dødeligt kvæstet. Han udåndede på Nyborg sygehus.



Kaptajn **Gustav Blom Mackeprang**

f. 19.5.1885 Borgeskov
† 4.3.1944 Charlottenlund

Gift 1909: Anna Schack

Student fra Herlufsholm i 1903. Indkaldt i 1904 ved 7. Bataljon i Nyborg, 1904-1906 Hærens Officersskole. Unævnt sekondløjtnant og premierløjtnant i 1906 og kaptajn pr 1.1.1919. Tjeneste ved skiftende regimente og skoler. Trådte i 1923 ud af Hæren og gik ind i praktisk erhvervsvirksomhed, mens han var i forstærkningen som kompagnichef.

Efter den tyske besættelse kastede Mackeprang sig ud i arbejdet for at samle ungdommen i terrænsport. Via sit arbejde med dette og i Det frie Nord, hvor han var kontorchef, havde han vakt tyskernes opmærksomhed. Trods anonyme opfordringer om at standse sin „landsskadelige” virksomhed ønskede Mackeprang ikke at gå under jorden eller flygte til Sverige. Han døde i en gengældelsesaktion – et såkaldt clearing-drab udført af HIPO’erne i Petergruppen”, senere kendt som Brøndumbanden.”



Løjtnant **Jørgen Østergaard**

f. 27.6.1916 Varde
d. 18.3.1944 Øresund

Menig ved 3. Bataljon i 1937, udnævnt kornet i 1938 og sekondløjtnant med tjeneste ved 10. Bataljon i 1939. Løjtnant af reserven i 1940. Kadet på Hærens Officersskole i 1940-44.

Østergaard gik under jorden 29.8.1943 og flygtede kort efter til Sverige i kajak med premierløjtnant Svend Aage Larsen.

I Stockholm blev de sammen tilknyttet den danske efterretningstjeneste, der ved hjælp af kajakroere forsøgte at oprette en kurer-tjeneste tværs over Sundet.

Efter længere tids træning under ledelse af orlogskaptajn Overby gik begge i aktion den 17.3.1944. De anløb Vedbæk, og på trods af at begge var stærkt forkomne, insisterede de på at gennemføre turen til-bage til Sverige samme aften med kurerpost for „Den lille Generalstab.”

Begge omkom.

Østergaards lig er aldrig fundet. Kajakkerne drev i land på Hven.



Løjtnant **Svend Aage Larsen**

f. 31.3.1920 Helsingør
d. 18.3.1944 Øresund

Skolegang på Tønder Statsskole. Indkaldt i 1939 ved 15. Bataljons 4. Kompagni. Udnævnt kornet den 10.4.1940. Hærens Officersskole i 1940-1942. Udnævnt premierløjtnant den 1.11.1942.

Larsen saboterede det tyske benzin- og automobildepot på Kastelet med en anden officer.

Nytårsnat 1942-43 forsøgte Larsen at flygte til Sverige for at indgå i de engelske styrker. Flugten mislykkedes, og kostede ham 5 måneders arrest.

Larsens lig drev i land på den svenske kyst.



Oberst **Svend Bartholin Paludan-Müller**

f. 30.10.1885 Mov
† 26.5.1944 Gråsten

Gift 1910: Ragna Emilie Just

Adgangseksamen til Polyteknisk Læreanstalt i 1902. Rekrut i 1903, udnævnt premierløjtnant i 1906, kaptajn og kompagnichef ved 20. Bataljon i Slagelse i 1917. Efter hærreduktionen i 1922 overgik han i skuffelse til reserven og havde i nogle år civile hverv. Først landbrug i Tølløse og ordnede derefter det Kgl. Biblioteks kort- og billedsamling. Udnævnt oberstløjtnant i 1930, som chef for 28. Bataljon. I 1933 næstkommanderende, og i 1934 korpschef for Grænsegendarmeriet.

Fra besættelsens første dage var Paludan-Müller en klar modstander af samarbejdspolitikken. Allerede i september 1941 meldte han ud, at han nægtede at indsatte sit korps i jagten på faldskærmsfolk. Modsat Hæren blev gendarmeriet ikke afvæbnet og interneret den 29.8.1943, fordi det hørte under finansministeren og ikke Forsvaret. Officielt forbød Paludan-Müller

gendarmerne at deltage i det illegale arbejde; selv var han dybt involveret, både i efterretningsarbejdet og organisering af P-grupperne, herunder med udrustning fra politiets og gendarmeriets våbenbeholdninger. I løbet af 1944 optrevlede tyskerne modstandsbevægelsen i Jylland, og i september blev politi og gendarmeri interneret. Tyskerne fjernede de ledende kræfter med den såkaldte „Politimesteraktion” i maj.

Den 26.5.1944 indfandt Gestapo sig ved embedsboligen nær Gråsten Slot. Her anråbte de Paludan-Müller kl 5.30, som svarede fra sit vindue, at de måtte komme i normal kontortid. Tyskerne kaldte igen, og da døren ikke blev åbnet, sprængte de den. Paludan-Müller skød og dræbte første mand gennem døren med et pistolskud, hvilket fik tyskerne til at trække sig tilbage og afvente forstærkning fra Åbenrå. Paludan-Müller nægtede at overgive sig og sendte sin hustru Ragna og nærvoksne datter

Dagny i sikkerhed i kælderen med en husassistent. Nabo og sognepræst Hvidt fik frit lejde til at gå ind i huset, hente kvinderne ud og give obersten en sidste chance. Hvidt fik kvinderne ud, men havde ikke held med at overbevise obersten om, at kampen var håbløs. Paludan-Müller ville kæmpe til det sidste. Med pistol og gevær ved sin side modtog han Hvidts velsignelse, før han kyssede sin familie farvel.

Paludan-Müller kæmpede i to timer – ene mand mod 30 til 50 tyskere, som til sidst trængte ind. Føreren dræbte obersten med sin maskinpistol og brændte huset ned til grunden.

Rygtet om oberstens enekamp mod overmagten spredtes som en lynild. Gråsten var i oprør. Butikker lukkede, og flaget sattes på halv. Fordi tyskerne frygtede at ophidsede befolkningen i Sønderjylland yderligere, blev begravelsen afholdt i Snesere, på betingelse af at foregå i stilhed for familien – 2500 mødte op.



Premierløjtnant **Frode Jens Dehn-Jensen**

f. 9.8.1914 København
† 19.10.1944 København

Gift 1939: Esther Gerda Elise

Student fra Sct. Jørgens Gymnasium. Hærens Officersskole i 1934-1938. Premierløjtnant ved 1. Livgardebataljon i 1938. Tjeneste ved Fodfolkets Kornet- og Løjtnantskole i 1942-1943. Adjudant ved 1. Bataljon, 1. Regiment.

Opholdt sig på Kastellet 9.4.1940. Interneret fra 29.8.-20.10.1940. Herefter arbejdede han i den militære efterretningstjeneste, blandt andet som forbindelses-officer. Han udførte et stort arbejde, som krævede, at han konstant måtte skifte bopæl.

Den 19.10.1944 ankom Dehn-Jensen til efterretningscentralen på Gl. Kongevej 21, København, som Gestapo havde besat. Han blev skudt i forsøget på at flygte.

Liget blev senere identificeret af det danske politi under opgravningen i Ryvangen som ét af i alt 202 lig. Af disse blev 106 bisat 29.8.1945 i Mindelunden, mens Dehn-Jensen den 7.7.1945 nedlagdes på Garnisons Kirkegård.



Ritmester **Aage Moos Hansen Møller**

f. 21.10.1910 København
† 6.11.1944 Aqua Salata, Italien

Rekrut ved Gardehusarregimentet i 1928, udnævnt premierløjtnant i 1933, og 1.11.1942 til ritmester i Jyske Dragonregiment.

Under påskud af at moderen lå alvorligt syg, fik Møller orlov og forlod Danmark i januar 1943 for at gå i engelsk tjeneste. Møller tilgik „the Buffs” (nu Princess of Wales Regiment) som løjtnant i 5. Bataljon, med hvilken han drog til den italienske front som delingsfører.

Over to år med intense kampe gjorde Møller, kendt som „lieutenant Danny”, sig særdeles positivt bemærket ved flere episoder. Han syntes fuldstændig immun over for frygt. Til stor overraskelse vendte han tilbage før ventet fra en patrulje, som han i øvrigt var rådet til at gennemføre ved daggry, fordi ruten var særligt uvejsom. Utålmodig og uden kompas tog han afsted og returnerede med flere folk, end der var mand i patruljen, idet han havde anråbt fjenden på tysk og taget dem alle til fange. Tre uger efter faldt Møller efter at have udløst en landmine.



Kaptajn **Roar Ploug**

f. 28.5.1905 Saksøbing
d. 14.11.1944 Neuengamme

Gift 1932: Inger Marie Elisabeth Schultz

Student i 1925 fra Nykøbing Kate-dralskole. Indkaldt 1926, udnævnt premierløjtnant i 1930, kaptajn-løjtnant i 1939, og kaptajn i 1941.

Gennem sine forbindelser hos Statsbanernes Generaldirektorat modtog og bearbejdede han efterretninger om tyske transportere, som videresendtes til England med filmoptagelser af antiluftskyts m.v. Plougs rapporter dannede grundlaget for flere sabotagedirektiver. Plougs arbejde fra 1938-1943 i Forsynings- og Transportsektionen gjorde det muligt at tilvejebringe beslaglagte våben. I forbindelse med flytning af et depot på Asiatiske Plads var Gestapo kommet på sporet af Ploug og forsøgte at arrestere ham på hans bopæl på Peter Bangsvej.

Han var allerede advaret og undslap. Under forsøget på at smugle sig til Sverige arresteredes Ploug på Stevns den 12.1.1944. Han havde gemt sig i kutterens fiskedam, men afgangens var røbet. Han døde i Neuengamme.



Officiant **Christian Fries**

f. 12.1.1916 Bov
d. 18.11.1944 Husumlejren

Dansk real fra Duborgskolen i 1933. Rekrut ved 13. Bataljon i 1937, Fodfolkets Sommerkorporalskole i 1937, sergent i 1939, oversergent 8.4.1940, Hærens Officiantuddannelse 1940-1941.

Fries brugte sin forbindelser i Officiantforeningen som agenter i sit illegale arbejde for Studenterne Efterretningstjeneste med udgangspunkt i centralen på Øresundsgade (nu Vordingborggade). Han gik også selv i marken, hvor hans største bedrift var fremskaffelsen af planer vedrørende de tyske enmandsubåde og tegninger af V-2-raketter, som Fries havde skaffet på Femern og i Kiel forklædt som sømand. Derudover havde Fries kontakt med „Den lille mand” Lucjan Maslocha (1921-1945) i den polsk-engelske efterretningstjeneste. Den 20.5.1944 blev Fries arresteret i København og sat i Vestre Fængsel. Gestapo fandt en liste over meldinger på bopælen, som beviste hans illegale tilknytning. Fries blev deporteret til Husumlejren og døde her af dysenteri.



Kaptajn **Carl Aage Ingvarsen**

f. 3.5.1899 Hillerød
d. 29.11.1944 Neuengamme

Gift 1932: Ellen Kirstine Othilde Harck

Realeksamen fra Frederiksborg Statsskole i 1916. Indkaldt i 1919 ved 24. Bataljon og gennemgik Fodfolkets Kornetskole. Tog afgangseksamen i 1922 fra Hærens Officersskole og udnævntes til premierløjtnant. Kaptajn og batterichef ved 3. Artilleriafdeling fra april 1937.

En af officererne bag den såkaldte P-plan i Århus, der forberedte ventegrupper af „pålidelige” officerer. Desuden afdelingschef og instruktør i „S.I.T.”-korpset under ledelse af oberstløjtnant O. J. Feddersen (1890-1969), der rekrutterede fra skytte-, idræts- og terrænsportsforeninger – ofte i direkte konkurrence med opstillingen af P-grupperne.

Medio 1944 arresterede tyskerne flere af modstandsbevægelsens ledere i Jylland, den såkaldt „Politimesteraktion”. Ingvarsen arresteredes den 5.6.1944 og i august 1944 blev han overført fra Århus til Frøslev og siden til Neuengamme den 20.10.1944. Her døde han en måned senere.



Kaptajn **Aage August Agersted**

f. 19.2.1895 Havdrup
d. 2.12.1944 Neuengamme

Gift 1919: Ida Marie Larsen

Stu dent fra Frederiksberg Gymnasium i 1914, derefter rekrut. Udnævnt premierløjtnant 1918. Overgik ved hærreduktionen til reserven i 1923. Udnævnt kaptajn i 1934.

Juridisk embedseksamen i 1928. Sekretær ved Københavns byret, sagførerfuld mægtig, senere politifuldmægtig i Horsens. I 1935 politimester i Åbenrå og i 1943 udnævnt til chef for den Jydsk-Fynske Politikommando.

Agersted arbejdede fra medio november 1943 på organisering af P-grupper i Jylland og på Fyn med udlån af våben fra politiet. Den 26.5.1944 arresteredes Agersted og hans nærmeste medarbejder, S. E. Johnstad Møller*, samtidig med at oberst Paludan-Møller dræbtes, da han modsatte sig anholdelsen. Dermed forsvandt grundlaget for de jyske P-grupper.

Indsat først i Århus, derefter Vestre Fængsel og Frøslev. Fra den 15.9.1944 i Neuen gamme, hvor han døde af dysenteri.

* Svend Erik Johnstad Møller (1894-1982) Premierløjtnant 1915, Kaptajn 1929, Oberstløjtnant 1940, Oberst 1945, Generalmajor 1951. Hjemmeværnets første chef.



Kaptajn, kammerjunker
Jørgen Martens

f. 17.6.1900 Tårnbæk
d. 9.12.1944 Barskamp, Tyskland

Gift 1937: Johanne Elise

Student fra Borgerdydskolen i 1919. Bestod i 1920 almindelig filosofisk prøve på universitetet. Indkaldt 28.4.1920 ved 3. Bataljon. Fodfolkets Kornetskole 1920-21 og Hærens Officersskoles næstældste klasse 1921-23 og derefter ansat ved 2. Ingeniørbataljon. Udnævnt kaptajn i 1937.

Under interneringen 29.8.1943 forberedte Martens opbygningen af militære modstandsgrupper, og da han igen kom på fri fod, førte han dette ud i livet.

Martens gik under jorden, efter tyskerne foretog razzia i hans hjem i Hellerup. Han underviste i sprængning og ydede store tilskud for egne midler til køb og indsamling af våben.

Den 20.7.1944 blev han arresteret efter at have anbragt en våbensending på Kalvebod Brygge. Den 13.10.1944 blev han ført til Frøslev og senere fra Neuengamme til Alt Garge, hvor han døde.



Premierløjtnant
Arthur Nielsen

f. 19.1.1914 København
† 28.2.1945 Hvidovre

Gift 1932: Gerda Døssing

Skolegang på Bryggervangens Skole. Rekrut ved 19. Bataljon i 1935, derefter korporal, sergent- og oversergent før Hærens Officersskole. Udnævnt til premierløjtnant den 1.11.1941.

Nielsen var chef for Københavnsledelsens Afsnit 6 og ydede herigennem en betydelig indsats.

I en seks ugers periode boede han illegalt i sin afsnitscentral i en villa i Hvidovre. Det lykkedes tyskerne at opspore adressen, og natten til den 28.2.1945 indfandt de sig for at arrestere Nielsen. Det lykkedes Nielsens hustru, Gerda, der tilfældigvis befandt sig i villaen, at flygte med husets datter. Nielsens værtinde flygtede med sin søn, under en voldsom ildkamp imellem Nielsen og Gestapo, hvorunder Nielsen døde. Værtinden blev også dræbt, da hun vendte tilbage. I formodning om at finde våben gennemgravede tyskerne haven uden held og sprængte efterfølgende huset i luften.



Kaptajn **Erik Christian Emanuel Holst**

f. 23.4.1893 Kolind
† 1.3.1945 København

Gift 1920: Edele Elisabeth Eugenie von Hedemann

Student fra Vestre Borgerdyd Skole i 1911. Indkaldt til militærtjeneste ved 2. Bataljon i april 1912. Udnævnt premierløjtnant i 1915, tilknyttet Generalstabens i 1925 og i 1929 udnævnt til kaptajn og kompagnichef ved 2. Bataljon. Efter afgang fra Hæren, ansættelse under Fiskeridirektoratet.

Som kompagnichef, blev Holst stationeret i Tønder. Forholdet mellem grænselandets danske og tyske befolkning prægede ham i national retning. Holst var tilknyttet „Den lille Generalstab.” Han og sønnen var eftersøgt for illegalt arbejde, og familien skiftede derfor ofte bopæl. Den 1.3.1945 besatte tyskerne to adresser og afventede. På Serridslevvej blev sønnen Vilhelm Hugo Holst (1922-1945) arresteret – han døde samme dag. På I. E. Ohlsensgade overraskedes Erik Christian Emanuel Holst, som nåede ned på gaden, hvor han blev dræbt af et skud affyret fra lejlighedens altan.



Kaptajn, kammerjunker
Tage Fox Maule

f. 19.5.1902 Tårnbæk
d. 4.3.1945 Dachau

Gift 1928: Else Svitzer Lyngbye

Student Ordrup Gymnasium i 1919. Rekrut i 1921 ved 15. Bataljon, udnævnt til premierløjtnant ved Livgarden i 1924 og Generalstabskursus 1935. Adjutant hos forsvarsministeren i 1935-1936. Udnævnt kaptajn den 1.11.1937 og samtidig chef for I. Livgardebataljon, 5. Kompagni.

Straks efter interneringen den 29.8.1943 blev han tilknyttet de militære modstandsgrupper og førte her kommandoen over styrkerne på Slotsholmen og Amalienborg. Maule deltog i tilrettelæggelsen af organisationen, herunder våbentransport m.v. I november 1944 blev han fængslet, formentlig som følge af en angivelse, og efter ophold i Shellhuset overført til Vestre Fængsel. Dødssyg af lidelser påført ham under fængselsopholdet blev han den 19.2.1945 deporteret til Dachau med den sidste fange-transport, hvor han smittedes med difteritis. Han ankom til KZ-lejren og døde om natten efter længere march i hårdt vejr.



Premierløjtnant
Alfred Rasmussen Friis

f. 11.5.1915 Hårby
d. 4.3.1945 Neuengamme

Gift 1941: Gudrun Holst

Uddannet landmand. Rekrut 1934 ved 4. Bataljon i Odense. Kornetskolen og Officersskolen. Udnævnt sekondløjtnant i 1939, premierløjtnant samme år ved Telegrafbataljonen. I perioden 1940-1943 Hærens Ingeniørkursus.

Friis meldte sig hurtigt i modstandsbevægelsen. I forbindelse med reorganiseringen af Region III (Syddjylland) i sommeren 1944 blev Friis medlem af regionsledelsen og leder af jernbanesabotagen i samarbejde med Egon Nørsgaard (1923-1944). Deres område dækkede størstedelen af Nord-Slesvig med sæde i Åbenrå og høj-aktive grupper i Rødekro, Hjordkær, Bajstrup, Tinglev og Fårhus. Begge arresteredes i Vejle i oktober 1944. Efter forhør ved Gestapo, hvor Friis benægtede sin andel i det illegale arbejde, blev han interneret i Frøslev og to dage efter deporteret til Neuengamme. Herfra kom han på udkommando til Spaldingstrasse i Hamburg, hvor han ifølge tysk dødsattest afgik ved døden af lungebetændelse.



Kaptajn **Carl Julius Valdemar Berg**

f. 28.9.1893 Kolding
d. 21.3.1945 Dachau

Gift 1920: Ellen Elise Mathilde

Birkerød Statsskole. Rekrut ved Livgarden i 1913. Kornetskolen og Officersskolens næstældste klasse. Udnævnt til premierløjtnant i 1920 og kaptajn i 1937 og våbeningeniør.

I november 1943 tilgik de danske officerer efter ordre fra hærledelsen de såkaldte O-grupper. Berg indtrådte som næstkommanderende for Afsnit 4 (Amager) i Region VI København. Gruppen, der senere blev kendt som AMPA (AMagers PARTisaner), udsprang af den kommunistiske modstandsgruppe BOPA (BORgerlige PARTisaner) og talte godt 2300 mand forberedt til en „slutkamp”, i det tilfælde tyskerne ikke overgav sig ved kapitulationen. I december 1944 forsvandt et stort parti maskinpistoler fra våbenarsenalet, hvor Berg havde sin bolig, hvilket førte til hans arrestation. Berg blev sigtet for sabotage og i marts 1945 deporteret til Dachau, hvor han kort efter døde af lungebetændelse. Bergs lig er aldrig blevet fundet.



Kaptajn
Ole Stang

f. 11.2.1920 Rørbæk
d. 21.3.1945 Shellhuset

Gift 1943: Birgit Falcke

Skolegang på Sakskøbing Realskole og Nykøbing Falster Kate-dralskole. Student fra Henrik Madsens Skole, København. Med-lem af Københavns Skyttekorps. Rekrut ved 20. Bataljon i 1939, og kornet ved 6. Bataljon. Efter Hærens Officersskole, udnævnt til premierløjtnant i 1942 ved 8. Artilleriafdeling i Næstved.

Februar 1944 udnævnt til chef for ca. 2000 mand i Afsnit 7 i Region VI (København. Stang med dæknavnet „Jens Andersen” forestod uddannelse i våben og sprængstoffer og planlagde og deltog i adskillige aktioner.

Som følge af angivelse arresteredes Stang af Gestapo den 28.2.1945 på vej til møde med „Københavnsledelsen.“ Otte dage før havde Gestapo eftersøgt ham på forældrenes bopæl i Vanløse.

Bartholdy Jensen og Ahnfeldt-Møllerup arresteredes om natten den 27. 2. 1945 i forbindelse med oprulningen af den københavnske modstandsledelse. Knap en måned senere omkom de to med Ole Stang og med fem andre modstandsfolk ved englændernes bombardement af Shellhuset sammen med cirka 100 Gestapofolk. Dagen blev besættelsens blodigste. Røg nær den franske skole fra et nedstyrtet RAF fly blev fejltolket som Shellhuset, hvorfor skolen blev bombet. Ud af de 99 omkomne var 86 skolebørn.



Kaptajn **Peder Valdemar Tøger Ahnfeldt-Møllerup**

f. 26.7.1907
d. 21.3.1945 Shellhuset

Gift 1932: Ruth Kabell

Student fra Birkerød Statsskole i 1925. Udnævnt premierløjtnant i 1931 ved 9. Regiment i Viborg. Fra 1933 lærer ved Kornetskolen på Kronborg. 1936-1938 generalstabsuddannelse og derefter ansat ved Generalkommandoen. Udnævnt kaptajn i 1942.

Afbrød jurastudiet for at blive officer, men bevarede kontakten til Akademisk Skyttekorps. Grundet sit arbejde med at klargøre dettes terrænsportsafdeling, som han grundlagde i 1938 til deltagelse i illegalt arbejde og sabotage, måtte han gå under jorden i efteråret 1943, hvor han tilgik „Den lille Generalstab.” Fra februar 1944 var han medlem af Militæruddannelseskomiteen, og da Kommandoudvalget afløste dette i juli 1944, indtrådte han som forbindelsesofficer til grupperne vest for Storebælt.



Premierløjtnant **Helmuth Bartholdy Jensen**

f. 20.12.1914 Nyborg
d. 21.3.1945 Shellhuset

Gift 1941: Ulla Nielsen

Indkaldt 1936. Kornetskolen 1936-1937, derpå Hærens Officersskole. Udnævnt sekondløjtnant i 1939 og til premierløjtnant i 1941.

I sit illegale arbejde var han sidst tilknyttet Afsnit 4 Amager (AMPA) i Region VI (København) som denne organisations militære leder. Bartholdy Jensen udførte her et dygtigt organisationsarbejde, idet gruppen bestod af 13 kompagnier og en stab ved befrielsen. AMPA gennemførte ca. 3000 aktioner 1942-1945 mod bl.a. B & W, Riffelsyndikatet, Atlas og Globus. I alt faldt 76 frihedskæmpere på Amager.

Bartholdy Jensen delte celle med politibetjent, løjtnant Carl H. J. Hocke, og denne blev fundet tom. Begge formodes omkommet på opvaskerholdet i køkkenet.



Premierløjtnant **Karl baron Wedell-Wedellsborg**

f. 29.12.1915 Williamsborg
d. 25.3.1945 København (Shellhuset)

Gift 1943: Anne Elisabeth Schaffalitzky de Muckadell

Student Vejle Gymnasium i 1936. Rekrut ved Livgarden i 1937. Udnævnt kornet ved 10. Bataljon i april 1938. Premierløjtnant i 1940.

Wedell-Wedellsborg var tilknyttet „Den lille Generalstab” og virkede i sit illegale arbejde væsentligst i Jylland og på Fyn. Den 7.10.1944 arresteredes han på Hanneslund, Fyn, og ført til det tyske Gestapokvarter i Odense. Herfra overført til Vestre Fængsel og Shellhuset.

Han overlevede bombardementet som 17 andre fanger, men ved et spring fra 4. sals højde brækkede han begge ben og ryggen, hvorfor Wedell-Wedellsborg var ude af stand til at flygte. Han blev bragt til tyskernes lazaret på Nylandsvej, forbundet og senere samme aften overført til Vestre Fængsel, hvor han døde fire dage efter bombardementet.



Kaptajnløjtnant **Frits Camillo Hermann Jørgensen**

f. 17.1.1911 København
d. 28.3.1945 Dachau

Gift 1943: Hedvig Petersen

Rekrut i 1931. Fodfolkets Kornetskole 1931-1932 og Hærens Officersskole 1933-1935. Udnævnt sekondløjtnant i september 1935, i november s.å. premierløjtnant og kaptajnløjtnant i 1941.

Jørgensen var fra begyndelsen med i det illegale arbejde i København. Deltog i træfningen ved Haderslev den 9.4.1940 som adjutant ved 3. bataljon. Fra august til oktober 1943 interneret. Grundet sit organisations-talent udvalgt til leder af Afsnit 3 (Østerbro).

Arresteret 17.10.1944 på sin dæksadresse og overført som en af de første til Shellhuset den 11.11.1944 og den 5.2.1945 til Frøslev. Den 16.2.1945 deporteret til Dachau, hvor han ankom den 23. Smittet af differitis under transport til Dachau, hvor skarlagensfeber og dysenteri førte til hans død.



Sekondløjtnant **Lennart greve Ahlefeldt-Laurvigen Lehn**

f. 4.5.1916 Egense
d. 28.3.1945 Ryvangen

Realeksamen Stenhus Kostskole i 1932. Uddannet ved landvæsenet. Værnepligt som garderhusar i 1937-1939. Sekondløjtnant 1939-1940. Fra 1943 til han gik under jorden, som forvalter på Brahe-trolleborg avlsgård.

For Ahlefeldt-Laurvigen Lehn var den 9.4.1940 en dyb skuffelse. Han besluttede sig for at tage kampen op under en eller anden form enten i allieret tjeneste eller herhjemme. Fra begyndelsen beskæftiget med illegal presse- og efterretningstjeneste. Tilknyttet modstandsledelsen på Sydfyn. Instruktør i våben- og sprængning og forestod våbentransport og sabotage.

Efter Gestapo-razzia på bopælen i oktober 1944 fik han ordre til at gå under jorden. Arresteret den 8.3.1945 om morgenen af Gestapo i Odense og efterfølgende henrettet i Ryvangen.



Premierløjtnant
Erik Bennike

f.19.1.1911 København
† 18.4.1945 København

Gift 1944: Elsebeth Larsen

Student fra Aalborg Katedralskole i 1935. Rekrut ved 1. Bataljons 2. Kompagni i 1936, udnævnt kornet i 1937 og sekondløjtnant i sommeren 1939 som nr. 1 af 42.

Bennike var født til en officerskarriere. Bedstefaderen oberstløjtnant Henrik Ferdinand Bennike (1852-1923) fik fire sønner: oberst Helge Bennike (1886-1964) præst Holger Bennike (1886-1998) general Vagn Bennike (1888-1970) oberst Ove Bennike (1898-1976)

I 1939 under den finsk-russiske vinterkrig forsøgte Erik Bennike at stikke af for at deltage som frivillig. Han blev arresteret og opgav. Den 9. april 1940 fulgte han med sin far oberst Helge Bennike, og hele 4. regiment, til Sverige. Obersten havde forudset invasionen, og eftersom han ikke kunne tilsidesætte regeringens lovlige ordre og sende sine mænd i kamp mod tyskerne, tog han dem i stedet med på en udflugt. Han formodede, at Sverige ville blive inddraget i krigen, hvilket ikke skete. De godt 400 mand

blev kortvarigt interneret under lempelige forhold, før de fik lov til at komme hjem igen.

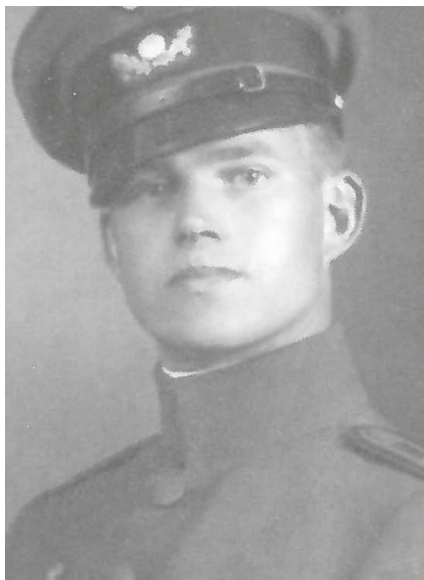
I juni 1940 returnerede begge Benniker, der var dybt skuffede over ikke at have fået lejlighed til at kæmpe for deres land. Erik Bennike gav sig til at studere. 2 1/2 år efter blev han bygningsingeniør med udmærkelse og forrettede samtidig tjeneste som premierløjtnant indtil marts 1943, hvor han trådte ud. Oberst Bennikes udflugt blev tilgivet, men gav ham et ry for uregelmæssighed. Han blev taget til nåde og benyttede sin position som regimentschef til at tilsidelægge våben til brug mod tyskerne.

Den 29.08.1943 gik far og søn „under jorden“ fremfor at lade sig internere af tyskerne. De to hjalp jøder til Sverige, samtidig med at de forberedte oberst Bennikes overfart. Her forventede han at lede arbejde med at opbygge en dansk styrke – det der senere blev til den Danske Brigade – men han blev vraget til

fordel for generalmajor Knudtzon og sluttede sig til de norske styrker i Sverige. Erik Bennike blev i Danmark.

I efteråret 1943 oprettede formand for Polyteknisk Forening Mogens Bjerresø (1920-1997) „Polyteknikerafdelingen“ med tre kompagnier under „Den lille Generalstab.“ Bennike og hans ven, civilingeniør, sekondløjtnant Svend Erik Mikkelsen (1917-1944) var de drivende kræfter i dette arbejde. Polyteknikerne hentede de våben, obersten illegalt havde fjernet fra den tysk besatte Roskilde Kaserne og skjult i Nordvestsjælland i foråret 1943.

Det lykkedes kun at hente våben fra et af depoterne, da tyskerne havde fundet resten. Polyteknikerne benyttede de våben, som Bennikerne fremskaffede og dertil kom våben nedkastet fra luften eller indsmuglet fra Sverige. I sommeren 1944 startede våbenproduktionen i Bennikes firma A/S Terma på Mikkelsens initiativ. Firmaet brugtes som



Sergent
Arne Ib Gottlieb Hansen

f. 2.4.1916 Asminderød
† 5.5.1945 København

Gift 1940: Sigrid Christensen

dække for bestilling af dele til hemmelige værksteder i København. Det drejede sig primært om fremstilling af håndgranater, et stort antal maskinpistoler og enkelte flammekastere.

Polyteknikernes opgave var at indgå i ventegrupper – ikke at lave sabotage. Flere blev imidlertid utålmodige efter at virke mod tyskerne, og i løbet af sommeren 1944 dannedes to grupper, der gennemførte flere aktioner. Den 7.3.1944 rettede de to grupper anført af Mikkelsen og Bennike en aktion mod jernbanevogne lastet med fire hurtigbåde. Mikkelsen blev dræbt af de tyske vagter, men gruppen fik ødelagt to både.

Den 18.4.1945 angreb fire HIPO-folk A/S Terma. Bennike blev tilbageholdt af „Birkedal-Hansen-gruppen“ på sit kontor, mens to mand var i gang med illegalt arbejde i baglokalet. Bennike kastede sig ubevæbnet over sine fangevogtere, og såredes dødeligt. De to andre skød sig fri.



Oberst
Poul Riis Lassen

f.8.1.1897 Hjørring
† 17.10.1945 Århus

Gift 1926: Helga Andersen

Student Aalborg Katedralskole. Rekrut ved 15. Bataljon i 1917, kornet ved 30. Bataljon og blev premierløjtnant ved 5. Dragonregiment i 1920. Oberstløjtnant og Chef for Rideskolen og Rytteriets Befalingsmandsskoler på Grønnegades Kaserne i Næstved i perioden 15.5.1943-16.6.1945. Herunder ved kampene om kasernerne i Næstved, hvorefter han blev interneret.

I besættelsestidens første år var Riis Lassen forbindelsesofficer til de tyske myndigheder i Randers. Forsøg på fraternisering mødtes med hans klare svar: „Her er intet kammeratligt forhold – kun et strengt tjenstligt.“ Medlem af „Den lille Generalstab.“ og regionschef for Region V Sjælland minus København indtil den 20.6.1945, hvor han udnævntes oberst og Stabschef ved Jydsk-Fynsk Kommando. Riis Lassen blev skudt foran Hotel Ritz i Århus af en ukendt drabsmand – muligvis forvekslet med generalmajor Vagn Bennike.



Major
Anders Stæhr Storrud

f. 22.4.1973 Ringsted
† 16.10.2007 Helmand

Gift 2001: Sussie Christensen
Børn: Trine og Ståle

Student fra Skt. Annæ Gymnasium i 1992. I 1994 værnepligtig i Telegrafregimentet. Udnævnt til løjtnant i 1996 ved I. Telegrafbataljon på Antvorskov kaserne. Hærens Officersskole i 1997-2000. Premierløjtnant i I. bataljon ved Den Kongelige Livgarde som uddannelsesstøtteofficer.

I 2002 udsendt til Kosovo som delingsfører for en mekaniseret infanterideling. I 2003 efter hjemkomst fra Kosovo gjorde han igen tjeneste som uddannelsesstøtteofficer ved Livgarden, men nu ved stabskompaniet i II. bataljon. Her deltog han også i den blå vagttjeneste.

I 2004 udsendt til Irak på Hold 3 som delingsfører for en mekaniseret infanterideling. Her fik han sin ilddåb. Ved to lejligheder var Storruds deling i kamp med fjendtlige irregulære styrker i Al Qurnah, som var den største by i bataljonens ansvarsområde. Delingen kom i krydsild og var under beskydning af panser-

værnsraketter, maskingeværer og håndvåben, men Storrud reagerede roligt, handlekraftigt og beslutsomt. Ved begge lejligheder blev adskillige fjendtlige grupperinger nedkæmpet.

Efter hjemkomst i 2004 fik Storrud ansvaret for træning og klarlægning af livgardens enheder til internationale missioner. I 2005 modtog Storrud en portion af Christian den X's mindelegat for sit forbilledlige lederskab som fører i Irak, og samme år blev han sendt på videreuddannelse på Hærens Officersskole med henblik på at blive kaptajn.

I 2006 blev han udnævnt til kaptajn i Livgarden og kompagnichef for I. kompagni i I. bataljon. Det fik flere af de soldater, han tidligere havde ført, til at søge over i kompagniet, og da det blev opstillet til mission i Afghanistan, meldte flere sig, netop fordi Storrud var chefen.

Danmark overtog i 2007 sit eget ansvarsområde i Helmand. Det danske bidrag ISAF Hold 4 blev derfor udvidet til en kampgruppe, hvor I. bataljon fra Livgarden udgjorde kernen. Storrud blev chef for det mekaniserede infanterikompani og midlertidigt udnævnt til major.

Med udgangspunkt i Forward Operating Base Sandford, skulle kompagniet befri Upper Gereshk Valley fra Taleban ved at afskære forsyningsveje og hindre fjendens bevægelighed i området benævnt „Green Zone.” Hold 4 gik aggressivt til værks, hvilket førte til hårde kampe med tab på begge sider. Ved britisk egenbeskydning den 26.9.2007 dræbtes to konstabler i Storruds kompagni: Thorbjørn Ole Reese og Mikkel Keil Sørensen.

Den 15.10.2007 førte Storrud sit kompagni fra en bakkekam under et angreb, der havde til formål at ødelægge en fjendtlig mortarstilling og rense „Green Zone” for fjender. En pansret mandskabsvogn påkørte under operationen en mine. Ingen blev såret, men vognen tabte sit ene bælte, hvorfor delingen ikke kunne køre videre. Fra bakken overvågede Storrud frigørelsen af delingen, da hans kampstade kom under mortarbeskydning. Han beordrede alle i dækning, men forblev selv i den åbne luge. En mortargranat slog ned tæt på, hvorved en maskingeværsskytte blev såret i armen, og Storrud blev ramt i hovedet. Storrud blev bragt til felt-hospitalet i Camp Bastion, hvor han senere døde.



Kaptajn **Christian Jørgen Grundt Damholt**

f. 29.5.1974 Odense
† 17.3.2008 Helmand

Gift 2008: Annette Toudal Damholt

Student fra Sct. Knuds Gymnasium i 1994. Allerede i gymnasietiden frivillig i hærhjemmeværnet under Hjemmeværnsdistrikt Østfyn. 1994 værnepligt ved stabskompaniet i I. bataljon ved Den Kongelige Livgarde.

Damholt blev hurtigt udtaget til Hærens Sergentskole. I 1995 kom han tilbage til samme enhed, som sektionsfører i en motoriseret panserværnsraketdeling. Han var meget vellidt blandt mandskabet og huskes som en god fører med en udpræget retfærdighedssans.

Damholt ønskede at gå officersvejen, men et trafikuheld i 1996 under tjeneste i Oksbøl satte en foreløbig stopper for drømmen. Han var vognkommandør på en panserværnsraketlandrover, hvor føreren faldt i søvn og kørte frontalt ind i en modkørende. Flere blev kvæstet inklusiv Damholt, som udskød ansøgningen til officersskolen. Han følte, at han fik skylden for ulykken af sine

foresatte, selvom der aldrig blev rejst sag. Derfor valgte han at forlade Forsvaret.

I 1996 tog han tilbage til Odense, hvor han arbejdede og var frivillig i Hærhjemmeværnet. Officersdrømmen levede stadig. Efter opfordring fra den lokale hjemmevernsschef søgte Damholt ind og blev optaget på Hærens Officersskole i 2002.

Damholt blev udnævnt til premierløjtnant i 2005, hvor han kom til Hjemmeværnsdistrikt Nordvestfyn som uddannelsesofficer. Her havde han ansvaret for enhedsuddannelsen af de hjemmevernsenheder, der kom fra den gamle mobiliseringsstyrke og fungerede som motoriserede infanterikompanier. Damholt ville gerne have en udsendelse, og det skulle være i en mission, der krævede noget. Han meldte sig frivilligt i 2007 til at tage til Afghanistan på Hold 5, som officer i den enhed, der stod for samarbejde med civile: Civil-Military Cooperation (CIMIC).

CIMIC var i en rygende udvikling i de år. Indtil da havde det været et område, der ikke tiltrak den store opmærksomhed, men med den stigende professionalisering af

hæren og det store fokus på genopbygning, samtænkning og stabilisering i 2008, blev Hold 5 det første hold med en fuld professionel bemanning – og det første hold i Helmand med stabiliseringsrådgivere fra Udenrigsministeriet. Hold 4 havde rensset området for større irregulære styrker, og Hold 5 fik med udgangspunkt i Main Operation Base Price til opgave at stabilisere området og påbegynde genopbygning. Damholt blev midlertidigt udnævnt til kaptajn og leder af CIMIC-Team Charlie, der havde ansvaret for genopbygningsprojekter i byen Gereshk.

I februar 2008 kom Damholts team til Afghanistan. For at skabe sig et overblik over byens behov afholdte Damholt møder med lokale embedsmænd, politifolk og skoleledere.

Den 17.3.2008 var Team Charlie til fods på vej til besøg på en pigeskole, en drengeskole, og et kvindecener i Gereshk. De blev angrebet af en selvmordsbomber. Eksplosionen dræbte Damholt på stedet, seniorsergent Sonny Kappel Jakobsen kort efter og sårede en tredje dansk soldat. En tjekisk soldat, patruljens afghanske tolk og to civile afghanere døde også under angrebet.



Premierløjtnant
Jonas Peter Pløger

f. 23.11.1983 Værløse
† 21.07.2010 Helmand

Samlever Marie Klein

Student fra Borupgaard Gymnasium i 2003 og samme år værnepligtig ved Danske Artilleriregiment. Hærens Officersskole i 2005-2008.

Som kadet udmærkede Pløger sig ved at deltage i verdensmesterskabet i militær femkamp og sluttede alligevel i toppen af sin årgang.

Efter udnævnelse til premierløjtnant i 2008 kom han til II. bataljon ved Gardehusarregimentet som delingsfører i 2. HBU-kompagni (Hærens Basis Uddannelse for værnepligtige). Her uddannede han flere hold, indtil Pløger skulle udsendes til Afghanistan på Hold 9, som fører for en mekaniseret infanterideling i Charliekompagniet.

Pløgers deling kom fra samme HBU-kompagni, og han forestod uddannelsen af de frivillige, som overgik til Hærens Reaktionsstyrke. Pløger var kendt som en delingsfører, der krævede meget

af sit mandskab, men absolut også af sig selv. Pløgers deling kom til Afghanistan i februar 2010.

Charlie-kompagniet opererede primært ud fra Forward Operation Base Budwan (Armdillo) og lejrene i Patrol Base Line i den nordlige og meget udsatte del af det danske ansvarsområde. Kompagniet skulle blandt andet gennemføre hyppig patruljering, der overordnet set havde til formål at skabe sikkerhed for den lokale befolkning og dermed styrke den afghanske regerings greb kontrol i området. Talebans irregulære styrker gjorde alt, hvad de kunne for at stoppe den proces, og Pløgers deling var derfor flere gange ugentligt i ildkamp med fjenden.

Kort efter ankomst fik delingen fire sårede, da de blev fanget i krydsild fra tre sider på en mark nord for Budwan. Pløger og hans deling besvarede ilden og fik tilkæmpet sig ildoverlegenhed. Derved kunne delingen springvist trække sig ud af farezonen. Midt i en af grupperne slog en mortargranat ned og sårede fire soldater. Pløger fik hurtigt bragt de to andre grupper i stilling, så de kunne sikre behandlingen af de sårede. Herefter fik han sat

en stopper for fjendens ild ved påkaldelse af artilleri og kamphelikoptere, så de sårede kunne evakueres til felthospitalet.

Hold 9 var hyppigt udsat for improviserede sprængladninger. Når patruljerne var i bevægelse virkede det, som om jorden var giftig. Uanset om man var til fods eller i pansrede køretøjer, var hver bevægelse uden for baserne behæftet med en betydelig risiko. Den 21.7.2010 skulle Pløgers deling på en af sine sidste fodpatruljer i Green Zone under overdragelsen til Hold 10. På hjemvejen, tæt på Budwan, beskydes delingen af håndvåben. Pløger valgte at afvente for som den sidste at føre delingen sikkert hjem, og da delingen med tilhørende ekstraenheder havde passeret hans kampstade, rejste han sig med sin signalmand. Straks efter udløstes en improviseret sprængladning direkte under Pløger, hvorved han blev hårdt såret. Signalmanden, der også blev såret, påbegyndte livreddende førstehjælp. Delingens soldater kom hurtigt til undsætning og påbegyndte evakueringen af de to sårede.

Pløger blev fløjet til felthospitalet i Camp Bastion, hvor han blev erklæret død kort efter ankomst.

Begravelsespladser

Oversigt over de faldnes begravelsespladser og andre mindesten

Oberst Svend Bartholin Paludan-Müller	Snesere Kirkegård (v/Præstø)
Oberst Paul Riis Lassen	Randers Østre Kirkegård
Major Anders Stæhr Storrud	Garnisons Kirkegård
Kaptajn Aage August Agersted	Neuengamme (c)
Kaptajn Peder Valdemar Tøger Ahnfeldt-Møllerup	Intet gravsted (mindeplade Shellhuset)
Kaptajn Carl Julius Valdemar Berg	Dachau (a) (f)
Kaptajn Christian Jørgen Grundt Damholt	Dalum Kirkegård
Kaptajn Erik Christian Emanuel Holst	Roskilde Ny Kirkegård
Kaptajn Carl Aage Ingvarsen	Varde Kapelkirkegård
Kaptajn Gustav Blom Mackeprang	Ordrup Kirkegård
Kaptajn Jørgen Martens	Barskamp Kirkegård (v/Lüneburg)
Kaptajn Tage Fox Maule	Dachau (b)
Ritmester Aage Moos Hansen Møller	Britisk soldaterkirkegård i Italien
Kaptajn Roar Ploug	Garnisons Kirkegård
Kaptajn Christian Løbner Wesenberg	Nyborg ny Kirkegård
Kaptajnløjtnant Frits Camillo Hermann Jørgensen	Dachau (d)
Kaptajnløjtnant Sigurd Snerding	Bispebjerg Kirkegård
Premierløjtnant Erik Bennike	Gentofte Kirkegård
Premierløjtnant Frode Jens Dehn-Jensen	Garnisons Kirkegård
Premierløjtnant Alfred Rasmussen Friis	Neuengamme (e)
Premierløjtnant Poul Arne Hansen-Nord	Bispebjerg Kirkegård
Premierløjtnant Helmuth Bartholdy Jensen	Intet gravsted (f) (mindeplade Shellhuset)
Premierløjtnant Svend Aage Larsen	Bispebjerg Kirkegård
Premierløjtnant Arthur Nielsen	Ryvangen
Premierløjtnant Jonas Peter Pløger	Solbjerg Kirkegård
Premierløjtnant Ole Stang	Vestre Kirkegård i København
Premierløjtnant Karl baron Wedell Wedellsborg	Ordrup Kirkegård
Løjtnant af reserven Jørgen Østergaard	Intet gravsted (Øresund)
Sekondløjtnant Lennart greve Ahlefeldt-Laurvig Lehn	Egense Kirkegård (v/Svendborg)
Officiant Christian Fries	Bov Kirkegård
Sergent Arne Ib Gottlieb Hansen	Garnisons Kirkegård

- | | |
|-----|--|
| (a) | Mindegrav på Garnisons Kirkegård |
| (b) | Mindesten på Gentofte Kirkegård |
| (c) | Mindesten på Ringsted Kirkegård |
| (d) | Mindesten på Garnisons Kirkegård |
| (e) | Mindegrav på Haarby Kirkegård (v/Fåborg) |
| (f) | Mindesten på Christmas Møllers Plads i København |

De faldne under besættelsen findes benævnt i Mindelunden.

De faldne efter 1948 mindes i Monumentet på Kastellet.



Efterskrift

I denne bog finder læseren en kortfattet beskrivelse af 31 faldne danske befalingsmænd. Deres indsats indgyder respekt, og det har været en ærefuld fornøjelse at dykke ned i deres liv med henblik på at samle deres historier til eftertiden. Jeg vil i det følgende redegøre for baggrund og tilblivelse.

Nærværende bog er udarbejdet efter oberstløjtnant Jens Peter Olsens Mindetavlerne på Hærens Officerssskole” fra 1996. I Olsens bog anvendes Modstandsdata-basen som grundlag for biograferne suppleret af beretninger fra folk, der kendte de faldne. I denne udgave danner Modstandsdata-basen også grundlaget for biograferne suppleret med ny viden fra faglitteraturen og almindelig research til gavn for læseren og for at skabe uniformt grafisk udtryk.

Selvom flere af de faldne har en historie, der let kan bre-des over flere sider, har jeg valgt at give mere plads til historien om de officerer, som Hærens Officerssskole har opkaldt sine hold efter: Bennike, Paludan-Müller, Storrud, Damholt og Pløger.

De første mindetavler

I forhallen på Frederiksberg Slot indviede Hærens Officerssskole den 29. august 1947 kl 14:00 Mindehallen for de tidligere kadetter, elever og ansatte, der faldt under besættelsen. Ved minde-højtideligheden deltog de nærmeste pårørende og forsvarets top flankeret af en parade med 430 kadetter og akkompagneret af Livgardens musikkorps. På de to marmortavler står de i alt 842 bronze-bogstaver omkranset af egeløv med kongekronen øverst og rigsvåbnet nederst. Overskriften på begge tavler er Faldne for Danmark 1940-1945.”

Ideen blev undfanget kort efter krigens afslutning. I maj 1946 blev to tilbud indhentet af kongelig bygningsinspektør, arkitekt og professor Kaj Gottlob, der også tegnede Mindelunden i Ryvangen. Valget faldt på den noget dyrere løsning hos stenhugger Valdemar Hanberg, da den forudseende Gottlob mente, at en tykkere tavle ville være bedre egnet til en eventuel flytning. Heller ikke den-gang var skolens placering sat i sten.

De nye mindetavler

Den 15. april 2010 blev to nye tavler indviet. De ene med titlen Faldne Linjeofficerer siden 1948” hvorpå navnene på de tre faldne linjeofficerer i Afghanistan står. Den anden tavle bærer et verdenskort forskudt mod øst med Danmark som centrum, og en markering af Helmand-provinsen, hvor alle tre faldt.

De nye mindetavler samt loftslamperne er udtænkt af kaptajn Axel Vermehren, der gjorde tjeneste på slottet gennem tyve år indtil pensionering. Den enkle streg i bronze på italiensk marmor er udført af stenhugger Rudi Larsen og gørtler Per Satterup Hansen med midler fra Tømrmester Hans-Jørgen Langhoff og hustru Grethe Langhoffs legat samt fra Hærens Officerssskoles Fond og Komiteen til Frederiksberg Slots Forskønnelse. Vermehrens design samler Mindehallen på en værdig måde, som skaber gode forudsætninger for eftertanke.



Portrætterne i kronologisk rækkefølge i gemakket øst for Mindehallen.

Historien giver korpsånd

Ved indvielsen af de nye tavler udtalte chefen for Hærens Officerssskole, oberst Eigil Schjønning, at Traditioner fører til korpsånd, og det er korpsånd og holdninger, der får danske officerer til at føre deres enheder i angreb igen i morgen.” Her understregede Oberst Schjønning et for forsvaret væsentligt formål med mindetavlerne, nemlig, at de forankrer kommende officerer i rækken af dem, der har betalt den højeste pris i tjenestens medfør.

Korpsånd, samhørighed og moral kan ikke måles og vejes. Det er størrelser, der ikke kan udleveres eller opnormeres, som er kampa-fgørende for enhver soldat, uanset om han ligger i en grøft i Sønderjylland eller Helmand. Når vi ærer de faldne, ved at mindes deres historier, bliver vi ikke bare klogere på deres offer, liv og levned; vi bidrager også til den dybe sammenhængskraft, der i yderste konsekvens gør Hæren i stand til fremadrettet at løse sin opgave.

Afslutningsvis skal lyde en tak til journalist Kim Vibe Michelsen (Hærkommandoen) for biogra-fierne om de tre senest faldne officerer; til overkonstabel af første grad Josefine Tvarnø (Hærens Officerssskole) for fotografering, samt til Forsvarsakademiets Uddannelsesmaterielkontor på Hærens Officerssskole, som har støttet med digitalisering af bogens persongalleri.

Siems Christopher Siemssen, kaptajn af reserven
Redaktør



I Mindehallen på Frederiksberg Slot hylder og minder Hærens Officersskole de officerer, kadetter og ansatte, der faldt under og efter 2. Verdenskrig.

Otteogtyve faldt under Danmarks besættelse, mens tre faldt i Helmand, Afghanistan. I denne bog kan du læse om Mindehallen og de faldnes personalia.

Bogen udgives i anledning af 150-års jubilæet for Hærens Officersskoles indflytning på Frederiksberg Slot, der siden 1869 har huset skolen, samt i anledning af den kommende markering af 75 året for Danmarks befrielse i 1945.



Hærens Officersskoles Fond
Forsvarsakademiet